

[Korsgaard.]

ning af Arealerne spredte sig over en større Kundekreds. Paa et vist Tidspunkt tror jeg den højtærede Minister udtalte i Finansudvalget; og jeg erindrer ikke, at denne Udtalelse er trukket tilbage, at det var overmaade let at leje disse Arealer ud, at det snarere skulde være muligt at faa mere for dem end sidste Aar, og derfor kan jeg ærlig talt ikke forstaa, at Ministeren, som rent privatøkonomisk set er en overmaade forstandig Mand, efter hvad der almindeligvis menes, virkelig kan tro paa, at det forretningsmæssigt er en god Forretning, hvad der gøres her. Det tror han dog vist ikke paa, naar han kommer hjem til sig selv.

Jeg maa sige, at vi gaar ikke uden videre ud fra, at det, Organisationerne siger, er urigtigt, men vi gaar heller ikke ud fra, at det behøver at være rigtigt. Vi gaar ud fra den Opfattelse, at naar man kan gøre et Forsøg i det mindre og komme til Klarhed over Tingene, inden man gaar over til Forsøg i det større, er det klogt at gøre Forsøget i det mindre, og derfor vil vi ikke gaa til et Forsøg, som er blevet saa stort, at det ikke med Rette kan kaldes et Forsøg, idet man straks bygger en stor Fabrik uden at vide, om den kan gaa eller ikke.

Til Slut siger Ministeren, at Argumenter hverken vil eller kan jeg forstaa; det maa vel forstaas saaledes, at Argumentet kan jeg i givet Fald ikke forstaa, eller vil jeg i givet Fald ikke forstaa. Jeg vil overmaade gerne forstaa Argumenter, men de skal naturligvis være fornuftige set med min Forstand, og det er de Argumenter, Ministeren har ført i Marken, ikke, ikke i tilstrækkelig Grad, for de afkræfter ikke det saare naturlige i, at dette Forhold burde ordnes gennem Forsøg i det smaa, før man gaar til det store.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne gøre nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og den første gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby). Jeg har erkendt, at med den samme Pengeløn er en Landarbejder bedre stillet end en Byarbejder, men man maa indrømme, at der er en betydelig Forskel paa den samme Pengeindtægt for en Landmand og for en Landarbejder; den første er Sælger og den anden er Køber af alle de Livsfornødenheder, som man har ude i Landbruget, og det betyder en ikke ringe Fordel for Landmanden.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard angaaende Vildmosearealerne, at jeg har i Finansudvalget

udtalt, at vi let kan leje Arealerne ud. Men til hvilke Priser? Til Priser, der ligger under det, vi kan opnaa ved Udlejning til Optrætningscentralen, og efter at Optrætningscentralen er oprettet, kan vi leje de tilbageblevne Græsarealer ud til en højere Pris, end vi kunde i Fjor. Derfor er det rent økonomisk naturligvis en Fordel for os at have en større Kundekreds end en mindre.

Det er jo slet ikke saaledes, at Bygningerne opføres udelukkende med det Formaal for Øje, at de skal bruges til saadan en Optrætningscentral. Det hele er planlagt saaledes, at naar det Forsøg engang ophører, enten fordi man ikke er interesseret i det mere, eller fordi Bekæmpelsen af Tuberkulosen er tilendebragt eller af andre Grunde, saa anvendes disse Bygninger ganske naturligt ved Oprettelsen af et tilsvarende Antal mindre Landbrug som dem, vi har opført tidligere, af samme Størrelse og med samme Driftsmetoder. Derfor er det, saa vidt jeg kan se, i enhver Henseende fuldt ud sagligt og økonomisk velbegrundet fra Statskassens Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til Landarbejderens Penges Værdi sammenlignet med Landmandens Penges Værdi, tror jeg ikke, den højtærede Minister har Ret. Jeg tror, at de allerfleste Landarbejdere har nogen Jord og herigennem ogsaa et Hønseri, og i Virkeligheden stort set vil faa en meget stor Del af de Produkter, som nu engang hører med til almindelige Livsfornødenheder, til den Pris, som Landmanden maa regne med.

Med Hensyn til Vildmosens Rentabilitet — ja, jeg kan jo paa en Maade nøjes med at sige: Lad os nu vente og se! Jeg vil navnlig gerne se, hvad det bliver for en Rente, vi faar ud af Bygningerne, om ikke netop dette med det konjunkturbestemte betyder, at man nok tilsyneladende, hvis Konjunkturerne var gode, vilde faa mere ud af det ved at lave det, vi her har lavet, men takket være det, at Konjunkturerne højst sandsynligt ikke bliver saa gode, som man har regnet med, bliver det, naar alt bliver lagt sammen, en daarlig Forretning. Jeg gentager: Det, der skal naas, er at konstatere, om det, man vil, kan naas. Det kunde være gjort for smaa Midler; i Stedet for styrter man sig ud i det store Forsøg.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal kun sige, at den Udtalelse af det ærede